БИВШАТА ЖП-ГАРА В ЕЛЕНА МОЖЕ И ДА ИМА НОВ СОБСТВЕНИК
НО ГРАДЪТ НАЙ-ВЕРОЯТНО ЩЕ СЕ ПРОСТИ С ИДЕЯТА ЗА БУФЕРЕН ПАРКИНГ

През 1974 година еленчани дочакват градът да има своята железопътна връзка с транспортния център гр. Горна Оряховица. Открита е и модерна за онова време ЖП-гара. Линията обслужва основно новооткритиия Завод за строително стъкло, като доставя материали за производството, в по-малка степен и други местни предприятия, и осигурява евтин транспорт за извозване на добиваната в района дървесина. Има и пътнически влакове, въпреки продължителното време на курса - повече от час и половина с влака за разстояние от 40 км. по шосе.

След 1989 г. заводът, целесъобразността от построяването на който е спорна, се оказва неспособен да се приспособи към условията на пазарната икономика. Себестойността на продукцията е висока, пазарът очаква по-високо качество и като резултат обемът на производството намалява до минимум. Това, заедно с увеличаването на личния автомобилен парк, обезсмисля до голяма степен и съществуването на железопътната линия. Същата е закрита с постановление на Министерски съвет от 2003 г. с основен мотив - нерентабилност. ЖП гарата също изгубва своето предназначение, но остава държавна собственост - на Национална компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ).

На практика обаче сградата на гарата изглежда като безстопанствена и повече от две десетилетия буди възмущението на еленчани и гостите на града. Покривът е рухнал, в помещенията са поникнали дървета, прозорците са изпочупени, а вратите - разбити. През месец май 2019 г., по инициатива на общинската администрация, комисия извършва оглед на чакалнята към жп гарата и прилежащата административна сграда. Сградите са освидетелствани като негодни за експлоатация, опасни и подлежащи на ремонт, за което е уведомен собственикът. В резултат единственото, което е направено от него, е ограждение с бодлива тел.

С Решение № 77 / 27.06.2019 г. Общински съвет Елена дава предварително съгласие кметът на общината да инициира процедура по безвъзмездно придобиване на собствеността върху земята и сградите. Общината подава съответното искане, институциите - ДП „НКЖИ“ и Министерството на транспорта дават положително становище за прехвърлянето на собствеността. Министърът на транспорта по онова време, г-н Росен Желязков, препраща преписката за решаване от компетентното Министерство на регионалното развитие и благоустройството. Кметът на общината своевременно изпраща изисканата от областния управител - г-жа Людмила Илиева, допълнителна обосновка.

Общината представя своята идея за ползването на имотите в интерес на местната общност - изграждане на буферен паркинг с посетителски център, мултимедийна и дегустационна зали. Центърът ще стане фокусна точка за туристическа информация, както и място за провеждане на събития в областта на туризма. Ще бъде оборудван с подходяща за целта мултимедия, на която ще се

представят информационни материали за пристигащите туристи, отразяващи природните забележителности, културно-историческото наследство и характерните събития в общината. Ще бъде изграден и безплатен буферен паркинг за посетителите на града, които ще бъдат превозвани до центъра безплатно, с регулярни автобусни линии, движещи се на малък интервал и с в време за пътуване в рамките на 5 - 6 минути. Това до голяма степен ще реши проблема с паркирането в града. Хотелите, разположени основно в централната градска част, не разполагат със собствени паркоместа и това създава затруднения както за техните гости, така и за жителите на град Елена.

След като процедурата по придобиване е почти на финала, на 9 март 2022 г. в областната управа постъпва отрицателно становище от Министерството на транспорта, с което министър Николай Събев отказва искането на Община Елена за придобиване на имотите с мотива, че железопътният транспорт става приоритетен за държавата и се обмисля създаването на бъдещ проект за възстановяване на жп линията Горна Оряховица - Елена. Действително, подобна идея е обсъждана и преди това на местно ниво, като основен радетел за нея е тогавашният заместник-министър на транспорта, впоследствие кандидат за народен представител, а през 2023 г. – и за кмет на община Елена, г-н Илия Илиев. По време на тези обсъждания Общината подкрепя принципно идеята, но я намира за трудна, практически невъзможна за реализация, предвид обективните обстоятелства - железният път не е поддържан от години, съоръженията са компрометирани, релсите на места липсват.

По този начин преписката е прекратена, но Общината не се отказва от своите намерения. Постоянната комисия по общинска собственост при Общински съвет Елена със свое решение възлага на кмета на общината да продължи усилията за придобиване на имотите на бившата ЖП гара. През м. май 2023 г. народният представител г-н Димитър Николов прави парламентарно питане по въпроса до тогавашния служебен министър на транспорта Христо Алексиев. *„Поради нестабилната политическа обстановка през последните години, взетите решения често са противоречиви и непоследователни. Именно това е причината един добре замислен проект с добри намерения да се окаже несполучлив. Не бих могъл да давам оценки, но считам, че е необходима последователна държавна политика, особено в сфери, които касаят имиджа на страната ни и на региона“*, посочва в отговора си министърът и препоръчва Община Елена да инициира отново процедурата по безвъзмездно придобиване на собствеността върху земята и сградите. *„Ще направя всичко възможно, защото смятам, че като цяло проектът на Общината е смислен и трябва да вървим в тази посока“*, добавя служебният министър Алексиев.

През месец декември 2023 г. новоизбраният Общински съвет в Елена взема ново решение за иницииране на процедурата по чл. 54 от Закона за държавната собственост с цел придобиване на имотите на закритата ЖП гара, като към

искането се допълва и съседният поземлен имот, тъй като локацията и площта му са подходящи за обособяване на буферен паркинг с достатъчно места.

В самото начало на месец януари 2024 година, в изпълнение на взетото решение и следвайки инвестиционните си намерения, Община Елена отправя ново искане до Министерство на регионалното развитие и благоустройство чрез областния управител на област Велико Търново за безвъзмездно придобиване на имотите. Областният управител препраща искането за становище по компетентност от Министерството на транспорта и Национална компания „Железопътна инфраструктура“. Кметът на общината провежда среща със служебния министър г-н Георги Гвоздейков и неговия заместник г-н Бисер Минчев, които изказват мнение, че перспективите за възстановяване на железопътната линия са практически нищожни с оглед съвременните изисквания към ЖП транспорта, и приветстват идеята на местната власт. Според писмо на Министерството на транспорта от 12 февруари става ясно, че предстои разглеждане на искането на заседание на Управителния съвет на ДП „НКЖИ“. Общината обмисля различни възможности за кандидатстване за финансиране на смисления, според почти всички, проект. Така по всичко изглежда, че близо петгодишната сага по придобиването на имотите ще завърши с „хепи енд“, докато...

На 22 август 2024 г. изненадващо в Общината е получено писмо от областния управител на област Велико Търново, от което става ясно, че за разглежданите в преписката имоти са насрочени търгове с тайно наддаване, открити със съответни решения от 26 юли 2024 г. на Министъра на транспорта и съобщенията. Организацията и провеждането на тръжните процедури са възложени на генералния директор на ДП НКЖИ. Според областния управител, обявяването на тези търгове слага край на преписката (повторно)! Общината е на друго мнение и възразява, защото смята, че докато няма нов собственик, процедирането на преписката може да бъде временно спряно, но в никакъв случай не може да се смята за прекратено. По въпроса думата имат юристите от държавната администрация.

Така, след повече от 20 години безстопанственост и незаинтересованост относно съдбата на бившата ЖП гара Елена, неясно защо и как, „държавната машина се събуди“. В крайна сметка имотите може и да намерят своя нов собственик, но това ще означава край на идеята за посетителски център и буферен паркинг. Еленчани и гости на града ще продължат да се надпреварват за оскъдните паркоместа. Въпросите, които логично възникват, са:

1. Какво се случи за 6 месеца, за да променят становището си чиновниците от Министерството на транспорта?
2. Кой има интерес от провеждането на търгове за имотите, които в продължение на две десетилетия бяха на практика безстопанствени?
3. Докога местната власт и държавата ще говорят на различни езици и няма да намират общи решения в интерес на хората?